

KATIE KIRBY

Η
ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ
ΠΙΟ ΧΑΛΙΑ
ΕΚΔΡΟΜΗ
ΤΗΣ ΛΟΤΙ
ΜΠΡΟΥΚΣ

διόπτρα

Σε όλα τα αξιολάτρευτα παιδιά και
τους δασκάλους που είχα τη χαρά να γνωρίσω
στο Windmill Hill με την PGL το 2022
– σας είμαι ευγνώμων για την έμπνευση,
αλλά όχι για την έλλειψη ύπνου!

Ευχαριστώ ιδιαίτερα τις Ella και Mía,
οι οποίες συνεχίζουν να ζητούν επίμονα
να τους αφιερώσω ένα βιβλίο
– η επιμονή σας τελικά έπιασε τόπο! 😊

ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Λοιπόν, όταν είπα ότι είχα τσουρουφλιστεί «λίγο» από τον ήλιο, ίσως υποβάθμισα την όλη κατάσταση.

Βασικά μοιάζω με ντομάτα/αστακό/φράουλα/μύτη κλόουν/ καντήλα/ΚΑΤΑΚΟΚΚΙΝΟ πράμα. Για όλα φταίει ο ήλιος. Τα έχω πάρει τρελά μαζί του!

Η μαμά μου λέει συνεχώς «λυπάμαι, αλλά σου τα 'λεγα εγώ...» και ο μπαμπάς και ο Τόμπι κάνουν συνέχεια αστεία όπως αυτό...

ΤΟΜΠΙ: Τι είναι κόκκινο και ανεβοκατεβαίνει;
ΜΠΑΜΠΑΣ: Η Λότι σε ασανσέρ!
ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΜΑΖΙ: ΧΑ ΧΑ ΧΑΑΑΑΑΑ.

ΤΙ χιούμορ. ΑΡΓΚΧ.

Προσπάθησα να πασαλειφτώ με aftersun, που σε ανακουφίζει και σε δροσιζει, αλλά δε βοηθά πολύ με το κοκκίνισμα. Βασικά, θα πρέπει να μείνω κρυμμένη στο σπίτι μέχρι να επανέλθει το δέρμα μου σε μια φυσιολογική απόχρωση που δε φέρνει σε πυροσβεστικό όχημα.

Ααα, μισό – μόλις ήρθε μια ειδοποίηση στο κινητό μου.

Η Άμπερ δημιούργησε την ομάδα «Οι Βασίλισσες της Βήτα»

Η Άμπερ σας πρόσθεσε στην ομάδα

ΑΜΠΕΡ: ΙΙΙΙΙΙΙΙΚ! Καλωσορίσατε στη νέα μας ομαδική στο WhatsApp, κορίτσια!! Μόλις έφαγα φλασιά ότι μένουν ΔΥΟ εβδομάδες μέχρι να γυρίσουμε στο σχολείο! Τώρα που έχουμε μαζευτεί όλες, πρέπει να διασκεδάσουμε όσο δεν πάει. Καμιά ιδέα;!;

ΠΕΝΙ: ΟΟΟΟ! Φοβερό σχέδιο! Τι λέτε να πάμε για καινούριες κασετίνες;

ΑΜΠΕΡ: Ε... τσου.

ΜΟΛΙ: Θα μπορούσατε να έρθετε σπίτι μου για πεντικιούρ. Πεθαίνω να δοκιμάσω το σούπερ cute παστέλ πράσινο βερνίκι μου.

ΑΜΠΕΡ: Επίσης τσου.

ΤΖΕΣ: Θα μπορούσαμε να πάμε στη βιβλιοθήκη και να διαβάσουμε όλα τα κείμενα των Αγγλικών για την επόμενη χρονιά

ΑΜΠΕΡ: ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ! Ελάτε βρε, κορίτσια. Σκεφτείτε κάτι ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ! Έχουμε όλο το Μπράιτον στα πόδια μας.

ΕΓΩ: Εγώ πάντως δεν μπορώ να κάνω τίποτα, γιατί τα αστακοπόδαρά μου έχουν τσουρουφλιστεί από τον ήλιο.

ΑΜΠΕΡ: Αχ, έλα τώρα! Μην υπερβάλλεις, Λότι. Αποκλείεται να είσαι τόσο χάλια!

ΕΓΩ: Δεν υπερβάλλω. Έχω πιάσει κυριολεκτικά φωτιά!

ΤΖΕΣ: Αν είχες πιάσει κυριολεκτικά φωτιά δε θα ήσουν στο WhatsApp να μας λες στα χαλαρά ότι έχεις πιάσει φωτιά.

ΕΓΩ: Είναι σαν μια κούτσικη εστία στο πρόσωπό μου, οπότε ίσως και να μπορούσα;!

ΤΖΕΣ: Η «κούτσικη εστία στο πρόσωπό σου» είναι η επίσημη πάθησή σου;

ΕΓΩ: Πιθανότατα!

ΑΜΠΕΡ: Αν τελειώσατε μ' αυτή τη βαρετή, ανούσια συζήτηση, μπορούμε να γυρίσουμε σε πιο σημαντικά θέματα όπως η ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΑΣ;!

ΕΓΩ: Πώς μπορώ να διασκεδάσω όταν είμαι σαν αυτό...

ΠΕΝΙ: OMG. Μεταμορφώθηκες
σε πυροσβεστικό;!;

ΕΓΩ: ΟΧΙ! Ενωώ ότι αυτό είναι
το χρώμα της επιδερμίδας μου.

ΤΖΕΣ: Ιικκ – πόνεσαν τα μάτια μου...

ΕΓΩ: Σας το είπα!

ΤΖΕΣ: Κρίμα που δεν είσαι στ'
αλήθεια πυροσβεστικό πάντως, γιατί
τότε θα μπορούσες να σβήσεις την
κούτσικη εστία στο πρόσωπό σου!

ΕΓΩ: Ισχύει 🙄

ΑΜΠΕΡ: Μάλιστα, λοιπόν, λυπάμαι για την εστία
προσώπου σου, Λότι, αλλά αν τελειώσαμε επιτέλους
με τη μπουρδολογία, τότε ίσως μπορούμε οι
υπόλοιπες (που δε μοιάζουμε με πυροσβεστικά) να
κανονίσουμε κάτι. Να βρεθούμε αύριο πρωί, στις
11 π.μ. στα Starbucks για να κατεβάσουμε ιδέες;

ΤΖΕΣ: Γιούπι! Κερνάω φραπουτσίνο!

ΜΟΛΙ: Γιέι!

ΠΕΝΙ: Δε βλέπω την ώρα ΧΧ

ΕΓΩ: Λοιπόν, καλή διασκέδαση, μάλλον...

ΤΖΕΣ: Για να το ξεκαθαρίσουμε, πλάκα έκανα. Δεν μπορώ να σας κεράσω όλες φραπουτσίνο (δυστυχώς)...

ΟΥΑΟΥ. Δε λέει καθόλου αυτό. Δεν το πιστεύω ότι θα πάνε να διασκεδάσουν χωρίς εμένα. Θα περίμενα να δείξουν λίγη περισσότερη συμπόνια! Ας ελπίσουμε ότι η κούτσικη εστία πρόσωπου μου θα είναι πολύ καλύτερα αύριο.

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

11:09 π.μ.

Ξύπνησα και κοιτάχτηκα στον καθρέφτη περιμένοντας μια υπερ-τεράστια βελτίωση, αλλά συνεχίζω να μοιάζω με πυροσβεστικό, οπότε έχω ξεμείνει στο σπίτι ενώ όλες οι φίλες μου είναι έξω και πίνουν φραπουτσίνο χωρίς εμένα.

ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΑΔΙΚΗ Η ΖΩΗ;!;!;!;

6:34 μ.μ.

Κι άλλα κακά νέα: Η μαμά μόλις με ενημέρωσε ότι σήμερα το βράδυ θα βγει με τον μπαμπά, οπότε ακόμα και η Αστυνομία Διασκέδασης έχει καλύτερη κοινωνική ζωή από μένα!!

Ακόμα χειρότερα, αν και κοντεύω να κλείσω τα δεκατρία, θα πάρουμε ΜΠΕΪΜΠΙ ΣΙΤΕΡ!

Προσπάθησα να πείσω τη μαμά ότι θα πρόσεχα μια χαρούλα την Μπέλα και τον Τόμπι μόνη μου, αλλά μου θύμισε εκείνη τη φορά που υποτίθεται ότι έπρεπε να τους προσέχω όσο εκείνη έκανε το μπάνιο της, κι όταν γύρισε στο σαλόνι αντίκρισε αυτό...

Εγώ είπα: «Γιατί μου το χτυπάς συνέχεια;! Έγινε ΜΙΑ ΦΟΡΑ!»
«Τότε τι έχεις να πεις για εκείνη τη φορά που σου ζήτησα να απασχολήσεις τον Τόμπι όσο θα έκανα ένα σημαντικό τηλεφώνημα κι αυτός κατέληξε να παραγγείλει πίτσες κι αναψυκτικά αξίας εκατόν πενήντα ευρώ από την Domino's με την πιστωτική κάρτα ΜΟΥ;»
«Νταξ... δύο φορές... Δεν είναι κι ότι...»
«Τι έχεις να πεις για εκείνη τη φορά που...»
«Οκέι, οκέι... το 'πιασα! Έλεος».
«Ωραία. Τακτοποιήθηκε, λοιπόν. Θα έρθει η Τζιν στις 7:30 μ.μ.»
«Ε, ΠΟΤΕ. Όχι η Γριέτζω Τζιν το Κακό Μπλουτζίν!»
«Τι αγένεια είναι αυτή, Λότι! Δεν είναι δα και τόσο μεγάλη και σίγουρα δεν είναι κακό μπλουτζίν, ότι κι αν σημαίνει αυτό.»

Επιπλέον, δεν είναι σωστό να δίνεις υποτιμητικά παρατσούκλια στον κόσμο!»

«Και γιατί;! Εμένα ο κόσμος μου δίνει υποτιμητικά παρατσούκλια ΟΛΗ την ώρα!»

«ΛΟΤΙ!»

Η ΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Εννώς, ξέρω ότι η μαμά μάλλον δε θα συμφωνεί, αλλά τότε που ο Τόμπι ξόδεψε εκατόν πενήντα ευρώ στην Domino's ήταν το **ΚΑΤΙ ΑΛΛΟ**. Τρώγαμε πίτσα για βραδινό κάθε μέρα επί μια ολόκληρη εβδομάδα, που έημαινε ότι κάναμε ένα σύντομο διάλειμμα από την **ΕΜΕΤΙΚΗ** χωριάτικη πίτα της μαμάς. Ακόμα και ο μπαμπάς χαιρόταν στα κρυφά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

1:35 μ.μ.

Είμαι γκαντέμω. Ένα κάρο πράγματα πάνε στραβά στη ζωή μου...

1. Μοιάζω ακόμη με όχημα της πυροσβεστικής, αλλά τώρα έχω και κομματάκια δέρματος που ξεφλουδίζουν από τη μύτη και το μέτωπό μου, οπότε θυμίζω όχημα της πυροσβεστικής με πιτυρίδα.

2. Ο πατέρας μου και ο αδελφός μου παραμένουν τα πιο εκνευριστικά και καθόλου αστεία άτομα του πλανήτη...

ΤΟΜΠΙ: Θα ήθελες να ζεις τη ζωή της Λότι, μπαμπα;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Δε νομίζω – δε μου φαίνεται πολύ

ΞΕΦΛΟΥΔΙΣΤΙΚΗ!

3. Είμαι ακόμη κολλημένη μέσα στο σπίτι ενώ οι φίλες μου έχουν πάει για ψώνια χωρίς εμένα (θράσος).

4. Μου κάνει μπέιμπι σίτινγκ η
Γριέτζω Τζιν το Κακό Μπλουτζίν.
(Σκασίλα μου τι λέει η MAMA.

5. Είναι αλήθεια. Είναι κακιά! Την τελευταία
φορά που ήταν εδώ κατάσχεσε το κινητό μου
και προσπάθησε να με μάθει να πλέκω.)

6. Η μαμά και ο μπαμπάς είναι όλο γούτσου
γούτσου μεταξύ τους και λένε συνέχεια
πόσο διασκεδαστική θα είναι η «Βραδιά του
Ραντεβού» τους. Δεν πιστεύω ότι οι γονείς θα
έπρεπε να βγαίνουν χωρίς τα παιδιά τους.
Εννιώ, φανταστείτε να θεωρούν ότι είναι
οκεί να τα παρκάρουν σε κάποιον άλλο μόνο
και μόνο επειδή βαριούνται ν' ασχοληθούν
μαζί τους – ΕΙΔΙΚΑ σ' ένα Κακό Μπλουτζίν!

6:06 μ.μ.

Αυτά τα γράφω από το δωμάτιο των γονιών μου ενώ αυτοί
ετοιμάζονται. Έχω πάρει την καλύτερη πιο μιζεριασμένη φά-
τσα μου και δεν προσφέρθηκαν καν να ακυρώσουν τη Βραδιά
του Ραντεβού τους!

6:14 μ.μ.

Είναι κατενθουσιασμένοι και συζητούν μεταξύ τους με χαρούμενες φωνούλες.

Είναι **ΤΟΣΟ** κρίντζι. Προτιμώ να τσακώνονται για το πώς γεμίζεις σωστά το πλυντήριο πιάτων.

6:22 μ.μ.

Έχουν βάλει μουσική και τώρα χορεύουν! ΑΡΓΚΧ!

6:34 μ.μ.

OMG, μόλις φιλήθηκαν!

Εννοώ είμαι ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΚΕΙ, πάνω στο κρεβάτι τους, και το έκαναν κυριολεκτικά μπροστά μου!

Έπρεπε να κάνω έναν ήχο εμετού για να τους διακόψω αλλιώς ποιος ξέρει τι θα είχε συμβεί.

Αν η μαμά ξαναμείνει έγκυος, θα μετακομίσω!!

7:47 μ.μ.

Το Κακό Μπλουτζίν είναι εδώ. Έκλεισε την τηλεόραση γιατί θα «πάθουν τα μάτια μας» και αναγκάζει εμένα και τον Τόμπι να παίξουμε Φιδάκι. Αν πάω να ρίξω έστω και μια ματιά στο κινητό μου, κάνει τς, τς, τς και λέει διάφορα του τύπου «στην εποχή μου οι οικογένειες αλληλεπιδρούσαν πραγματικά μεταξύ τους». Επιπλέον, με ανάγκασε να της φτιάξω πέντε τρισεκατομμύρια φλιτζάνια τσάι ενώ αυτή κάθεται στον καναπέ με απλωμένες τις ποδιάρες της γιατί την πονάνε οι κάλοι της.

7:59 μ.μ.

ΑΗΔΙΑ – με ρώτησε αν θα μπορούσα να τρίψω τους κάλους της! Είπα ότι δεν μπορούσα διότι έχω ποδοφοβία κι αυτή είπε ότι ο μόνος τρόπος για να ξεπεράσεις τις φοβίες σου είναι να εκτίθεται πιο συχνά σ' αυτές – και μετά έχωσε το δεξί πόδι της μέσα στη μούρη μου ΚΑΙ το δάχτυλό της κόντεψε να μπει μέσα στο ρουθούνι μου.

Έλεος – τι μπόχα! Ήταν σαν ένα μείγμα από τυρί και λεβάντα, μου ήρθε στ’ αλήθεια να ξεράσω, οπότε έπρεπε να την κάνω με ελαφρά πηδηματάκια και να πάω στην τουαλέτα.

8:11 μ.μ.

Στην πραγματικότητα απλώς κρύβομαι στην τουαλέτα για να αποφύγω τους κάλους. Ψιλο-βαριέμαι. Ίσως την πάρει ο ύπνος σύντομα και τότε θα μπορέσω να σουφρώσω την τιβί και να πάρω πίσω το κινητό μου. Άντε να δούμε.

8:14 μ.μ.

OMG, η Τζιν μού χτύπησε την πόρτα της τουαλέτας κι είπε ότι ήταν η ώρα να πάμε για ύπνο με τον Τόμπι. Ταυτόχρονα, λέμε!! Προσπάθησα να της εξηγήσω ότι ο Τόμπι είναι τέσσερα χρόνια μικρότερός μου κι ότι η συνηθισμένη ώρα που κοιμάμαι το Σαββατοκύριακο είναι στις 10 μ.μ. κι αυτή είπε ότι δε με πίστευε κι αν συνέχιζα να λέω μπαρούφες θα μεγάλωνε η μύτη μου σαν του Πινόκιο. Όχι μόνο αυτό, αλλά με ανάγκασε ν’ αφήσω το κινητό μου στον κάτω όροφο. Τι στο καλό υποτίθεται ότι θα κάνω τώρα;!

Τουλάχιστον δε χρειάζεται να τρίψω κανένα κάλο, οπότε κάτι είναι κι αυτό...

9:35 μ.μ.

Ουάου, ποιος να το φανταζόταν; Βασικά, ήμουν αρκετά παραγωγική χωρίς το κινητό μου! Συγγύρισα το δωμάτιό μου, τελείωσα την εργασία μου για τα Αγγλικά, λίμαρα τα νύχια μου, έκανα είκοσι επτά προβολές (μόνο του δεξιού ποδιού γιατί βαρέθηκα) και φαντάστηκα ότι ήμουν μία από τις χορεύτριες της Τέιλορ Σουίφτ (επικό). Α, επιπλέον διερεύνησα τεχνικές αποφυγής σχηματισμού κάλων. Προφανώς, μια καλή άσκηση είναι να σηκώνεις μικρά αντικείμενα με τα δάχτυλα των ποδιών σου, οπότε γλίστρησα αθόρυβα κάτω στην κουζίνα, άρπαξα ένα κουτί δημητριακών Weetos και το άδειασα στο πάτωμα του δωματίου μου. Κι ακούστε αυτό – όχι μόνο μπορώ να τα σηκώνω από το πάτωμα, αλλά μπορώ και να ταΐζω τον εαυτό μου απευθείας από το πόδι μου σαν να είμαι κανένας μάγος ή κάτι παρόμοιο!

10:14 μ.μ.

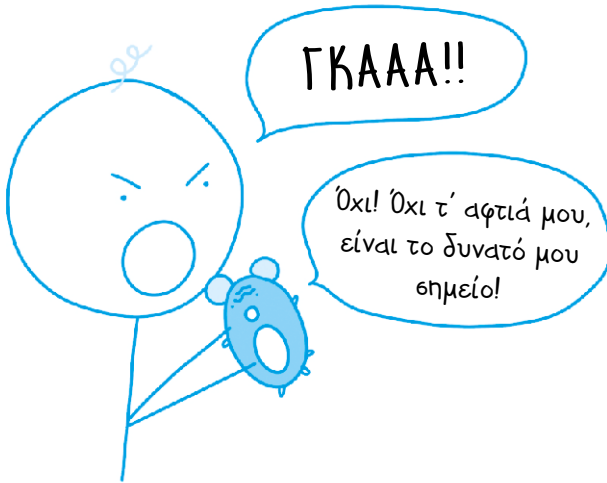
Η Μπέλα ξύπνησε. Το Κακό Μπλουτζίν είχε βάλει τόσο δυνατά την τηλεόραση (εσένα δε θα πάθουν τα μάτια ΣΟΥ, ε, Τζιν;!) που ούτε που την άκουσε – φοβερή μπέιμπι σίτερ... **ΑΣ ΓΕΛΑΣΩ!** Αναγκάστηκα να πάρω την Μπέλα στο δωμάτιό μου και ο μόνος τρόπος για να πάψει να κλαίει είναι να της δώσω τα Weetos από το πάτωμα. Φαίνεται να της αρέσουν πολύ περισσότερο από τα βρεφικά γεύματα σε βαζάκι, στάνταρ.

10:32 μ.μ.

Ποπό. Έχουμε φάει ΟΛΑ τα Weetos και τώρα αναγκάζομαι να την αφήσω να πιάσει τα χάμστερ (κι όταν λέω «να πιάσει» εννοώ «να τα σφίξει μέχρι θανάτου»).

11:15 μ.μ.

Πάλι καλά που γύρισε η Αστυνομία Διασκέδασης. Η Μπέλα ήταν στο τσακ να φάει τον Χνουδόμπαλα Γ΄!

11:27 μ.μ.

Τζιζας δηλαδή, πας να κάνεις κάτι καλό και το μόνο που ακούς είναι παράπονα...

Τώρα η μαμά και ο μπαμπάς είναι έξαλλοι μαζί μου επειδή έφαγα ένα ολόκληρο κουτί Weetos στις δέκα το βράδυ. Προσπάθησα να τους εξηγήσω ότι:

- A. Στην πραγματικότητα ήταν 10:14 μ.μ.
- B. Στην πραγματικότητα τα περισσότερα τα έφαγε η Μπέλα.
- Γ. Στην πραγματικότητα τα τρώγαμε με τα πόδια μας για να μη βγάλουμε κάλους.

Απ' ό,τι φαίνεται όμως, αυτά τα πράγματα απλώς το έκαναν χειρότερο και δε δίνουν δεκάρα για τη μακροπρόθεσμη υγεία των ποδιών μας! Αντί γι' αυτό, πιστεύουν ότι δε θα έπρεπε να δίνω στην Μπέλα δημητριακά με σοκολάτα φουλ στη ζάχαρη από τη στιγμή που είναι μόνο εννέα μηνών.

Εγώ πιστεύω ότι δε θα έπρεπε να βγαίνουν και να μας αφήνουν με μια άχρηστη μπέιμπι σίτερ που προσπαθεί να χώσει τους κάλους της μέσα στη μούρη μου.

Μάλλον θα πρέπει να συμφωνήσουμε ότι διαφωνούμε.

ΣΑΒΒΑΤΟ 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

10:05 π.μ.

Κακά νέα: Η μαμά είναι ακόμη βιδωμένη. Δε βοήθησε το ότι η Μπέλα αρνιόταν να φάει το βιολογικό πόριτζ της με μύρτιλλα για πρωινό και προσπαθούσε συνέχεια ν' αρπάξει τα Cocos μου.

Καλά νέα: το ηλιακό έγκαυμά μου εξαφανίστηκε επιτέλους
- ΓΙΟΥΠΙ!

Το δέρμα μου εξακολουθεί να ξεφλουδίζει λίγο όμως, οπότε παστώθηκα με την ακριβή κρέμα προσώπου της μαμάς για να ξανακολλήσουν οι φλούδες στη θέση τους. Μπορεί να μοιάζω με λαδωμένος ποντικός, αλλά είναι καλύτερα από το να είμαι κόκκινη... σωστά;

Θα συναντήσω τα κορίτσια στο πάρκο για πίκνικ και θα είναι τόσο τέλεια που θα είμαι και πάλι ΕΛΕΥΘΕΡΗ. Φαντάζομαι ότι έτσι αισθάνεσαι βγαίνοντας από τη φυλακή, αλλά ελαφρώς καλύτερα.

6:54 μ.μ.

Αρχικά συνάντησα την Τζες στο Σένομπουρις για να πάρουμε

διάφορα για το πίκνικ. Η μαμά μου έδωσε ένα πεντάευρο για να αγοράσω κάτι «υγιεινό και χορταστικό», που ακουγόταν βαρετό, οπότε κατέληξα να πάρω ένα σακούλι ζελεδένια φασόλια, μια εξάδα δρακουλίνα και μερικές τσίχλες, που εμένα μου φαινόταν θρεπτικότερο γεύμα. Τα δρακουλίνα ήταν με γεύση πίκλα κρεμμυδιού, οπότε ικανοποιούν πλήρως τα περί υδατανθράκων και λαχανικών (λέω εγώ τώρα).

Όπως και να 'χει, οι επιλογές μου ήταν πιο υγιεινές από της Τζες που ξόδεψε το πεντάευρό της για ν' αγοράσει μια τεράστια μπουκάλα πορτοκαλάδα, πέντε σακούλια ζελεδένια σπαγγέτι με γεύση φράουλα και το περιοδικό *Heat!*

Όταν φτάσαμε στο πάρκο, η Άμπερ, η Μόλι και η Πένι ήταν ήδη εκεί κι είχαν αράξει σε μια μεγάλη, φλις κουβέρτα του πίκνικ με ζωγραφισμένα καρπούζια.

«Αχά! Κατά φωνή!» είπε η Άμπερ καθώς βολευόμασταν πάνω στην κουβέρτα. «Θέλετε λίγη ροζ λεμονάδα;»

«Ναι, παρακαλώ», είπα εγώ συνειδητοποιώντας ξαφνικά πόσο διψούσα.

Άνοιξε ένα χαριτωμένο ροζ ψυγιάκι κι έριξε ένα ανθρακούχο ρόφημα που έδειχνε θεοπέσιο σ' ένα πλαστικό ποτήρι του κρασιού προσθέτοντας μερικά παγάκια. Η Άμπερ έχει πάντα τα πιο κυριλέ πράγματα.

«Φχαριστώ», είπα πίνοντας μια γουλιά. «Είναι θεϊκό».

«Ναι, είναι από το Χάροντς ή από κάποιο πανάκριβο μαγαζί αυτού του είδους. Το κάνουν ντελίβερι στη μαμά μου».

«Ουάου, είσαι ΤΟΣΟ τυχερή», είπε η Τζες που είχε πει σχεδόν μονορούφι το δικό της.

«Ναι, ό,τι πείτε», είπε η Άμπερ δείχνοντας βαριεστημένη.

«Anyway, τώρα μόλις μιλούσαμε για σένα, Λότι».

Συνοφρυώθηκα. Δεν μου άρεσε η σκέψη να με συζητούν όταν δεν ήμουν εκεί.

Η Άμπερ συνέχισε. «Η Πένι μας έλεγε για το καλοκαιρινό ειδύλλιο σου με τον ΟΝΓ... Πώς είπαμε ότι τον έλεγαν;»